

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA ¹⁾

z dnia ..... 2025 r.

w sprawie kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych

Na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 814, 854 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 129, 619 i 637) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb organizacji kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych, w tym:
  - a) warunki i tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego,
  - b) czas trwania kształcenia,
  - c) wzory dokumentacji przebiegu kształcenia,
  - d) tryb zwolnienia z obowiązku odbywania szkolenia specjalizacyjnego, zwanego dalej „specjalizacją”, w części lub całości;
- 2) warunki i tryb przeprowadzania egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 67 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej, zwanej dalej „ustawą”, w tym:
  - a) terminy przeprowadzania egzaminu państwowego,
  - b) kwalifikacje i liczbę członków państwowej komisji egzaminacyjnej oraz jej zadania;
- 3) wysokość wynagrodzenia członków państwowej komisji egzaminacyjnej, o którym mowa w art. 67 ust. 6 ustawy;
- 4) wysokość opłaty za egzamin państwowy, o której mowa w art. 67 ust. 7 ustawy;
- 5) warunki i tryb przeprowadzania egzaminu po kursie kwalifikacyjnym i kursie specjalistycznym, w tym kwalifikacje członków komisji egzaminacyjnej;

---

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 2704).

- 6) wzór dyplomu potwierdzającego uzyskanie tytułu specjalisty oraz wzór zaświadczeń potwierdzających ukończenie kursu specjalistycznego, kursu kwalifikacyjnego i kursu doszkalcającego.

§ 2. Pielęgniarka lub położna ubiegające się o rozpoczęcie specjalizacji składają, za pośrednictwem Systemu Monitorowania Kształcenia Pracowników Medycznych, o którym mowa w art. 30 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302 i 779), zwanego dalej „SMK”, wniosek o zakwalifikowanie do specjalizacji do organizatora kształcenia w terminie przez niego wyznaczonym.

§ 3. 1. W celu zakwalifikowania pielęgniarki lub położnej do specjalizacji organizator kształcenia powołuje komisję kwalifikacyjną, która przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne.

2. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi:

- 1) dwaj przedstawiciele organizatora kształcenia, w tym kierownik specjalizacji, o którym mowa w § 6 ust. 1, jako przewodniczący;
- 2) przedstawiciel właściwego dla danej dziedziny pielęgniarstwa lub dziedziny pokrewnej stowarzyszenia zawodowego lub towarzystwa naukowego pielęgniarek i położnych.

3. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje:

- 1) ocenę, na podstawie przedstawionej dokumentacji, czy pielęgniarka lub położna ubiegające się o zakwalifikowanie do specjalizacji spełniają wymogi formalne;
- 2) przeprowadzenie egzaminu wstępnego w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5;
- 3) sporządzenie protokołu z postępowania kwalifikacyjnego.

4. W przypadku gdy liczba pielęgniarek lub położnych ubiegających się o zakwalifikowanie do specjalizacji jest większa niż liczba miejsc określona przez organizatora kształcenia, komisja kwalifikacyjna przeprowadza egzamin wstępny w formie pisemnej.

5. W przypadku gdy specjalizacja jest dofinansowana ze środków publicznych przez ministra właściwego do spraw zdrowia, przeprowadza się egzamin wstępny w formie pisemnej niezależnie od liczby pielęgniarek lub położnych ubiegających się o zakwalifikowanie do specjalizacji.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, w skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi także właściwy dla danego województwa konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa zgodnej z dziedziną specjalizacji, w ramach której jest prowadzone postępowanie kwalifikacyjne, lub w przypadku braku konsultanta w dziedzinie pielęgniarstwa właściwej dla

dziedziny specjalizacji – konsultant wojewódzki w pokrewnej dziedzinie pielęgniarstwa lub konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa.

7. Organizator kształcenia może przeprowadzić uzupełniające postępowanie kwalifikacyjne w przypadku, gdy liczba osób zakwalifikowanych do specjalizacji jest mniejsza niż liczba miejsc określona przez niego w regulaminie organizacyjnym, oraz pod warunkiem, że:

- 1) nie rozpoczął realizacji programu specjalizacji albo
- 2) zrealizował program specjalizacji w wymiarze nie większym niż 10% ogólnego wymiaru godzinowego określonego w programie specjalizacji, a od planowanej daty rozpoczęcia specjalizacji do dnia przeprowadzenia uzupełniającego postępowania kwalifikacyjnego nie upłynęło więcej niż 1 miesiąc.

8. Postępowanie uzupełniające przeprowadza się z uwzględnieniem wymagań określonych w ust. 2–6.

§ 4. 1. Czas trwania specjalizacji obejmuje okres niezbędny do zrealizowania programu specjalizacji, nie krótszy niż 15 miesięcy.

2. Organizator kształcenia, na wniosek pielęgniarki lub położnej, może zaliczyć moduły kształcenia, wybrane jednostki modułowe i szkolenie praktyczne i zwolnić z obowiązku ich odbywania, jeżeli pielęgniarka lub położna ukończyła:

- 1) szkolenie za granicą, w zakresie zgodnym z dziedziną specjalizacji, trwające co najmniej 3 miesiące;
- 2) specjalizację i posiada tytuł specjalisty w innej dziedzinie pielęgniarstwa objętej programem specjalizacji lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia;
- 3) kurs kwalifikacyjny w dziedzinie objętej programem specjalizacji – w wymiarze nie większym niż określony w programie kształcenia dla tego rodzaju kursu;
- 4) kurs specjalistyczny w zakresie objętym programem specjalizacji – w wymiarze nie większym niż określony w programie kształcenia dla tego rodzaju kursu;
- 5) studia podyplomowe w zakresie zgodnym z dziedziną specjalizacji.

3. Organizator kształcenia, na wniosek pielęgniarki lub położnej, może również zaliczyć część szkolenia praktycznego i zwolnić pielęgniarkę lub położną z obowiązku jego odbywania w przypadku, gdy pielęgniarka lub położna posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w dziedzinie objętej programem specjalizacji i jest aktualnie zatrudniona w komórce organizacyjnej o profilu zgodnym ze stażem określonym w programie kształcenia.

4. Zaliczenie w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2–4, może dotyczyć modułów kształcenia, wybranych jednostek modułowych i szkolenia praktycznego, zrealizowanych w ramach specjalizacji, kursów kwalifikacyjnych i kursów specjalistycznych po dniu 1 lipca 1999 r.

5. W celu uzyskania zaliczeń, o których mowa w ust. 2 i 3, pielęgniarka lub położna składają do organizatora kształcenia wnioski, którego wzór jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

6. Organizator kształcenia może zaliczyć pielęgniarce lub położnej, które przerwały specjalizację i ponownie do niej przystąpiły, zrealizowane i zaliczone poprzednio moduły kształcenia i szkolenie praktyczne na podstawie przedłożonej karty specjalizacji, jeżeli przerwa w odbywaniu specjalizacji jest nie dłuższa niż 5 lat.

7. Przed podjęciem decyzji w sprawie zaliczenia pielęgniarce lub położnej modułów kształcenia, wybranych jednostek modułowych i szkoleń praktycznych, o których mowa w ust. 2, organizator kształcenia zasięga merytorycznej opinii kierownika specjalizacji, o którym mowa w § 6 ust. 1.

§ 5. 1. Pielęgniarka lub położna, o których mowa w art. 67 ust. 3 ustawy, składają wniosek w sprawie zwolnienia z obowiązku odbywania specjalizacji w części lub całości do dyrektora Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, zwanego dalej „CMKP”.

2. Dyrektor CMKP powołuje zespół w celu wydania merytorycznej opinii na podstawie której zostanie wydana decyzja dotycząca zwolnienia z obowiązku odbywania specjalizacji w części lub całości. W skład zespołu wchodzi:

- 1) konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, właściwej dla dziedziny specjalizacji, w ramach której pielęgniarka lub położna ubiegają się o zwolnienie z obowiązku odbywania specjalizacji w części lub całości, albo konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa;
- 2) przedstawiciel Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych;
- 3) maksymalnie dwóch pracowników naukowych szkoły pielęgniarstwa lub szkoły położnych posiadających co najmniej stopień naukowy doktora.

3. Liczba członków zespołu nie może być mniejsza niż 3 osoby.

4. Pielęgniarka lub położna, o których mowa w art. 67 ust. 3 ustawy, mogą także zostać zwolnione przez komisję kwalifikacyjną z egzaminu wstępnego, o którym mowa w § 3 ust. 4 i 5.

§ 6. 1. Organizator kształcenia wyznacza kierownika specjalizacji w określonej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

2. Kierownikiem specjalizacji może być pielęgniarka lub położna, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:

- 1) posiada co najmniej stopień naukowy doktora i jest nauczycielem akademickim szkoły pielęgniarstwa lub szkoły położnych oraz posiada co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w dziedzinie będącej przedmiotem specjalizacji;
- 2) posiada co najmniej stopień naukowy doktora oraz co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w dziedzinie będącej przedmiotem specjalizacji i jest zatrudniona w jednostce lub komórce organizacyjnej o profilu zgodnym z dziedziną będącą przedmiotem specjalizacji;
- 3) posiada tytuł magistra pielęgniarstwa lub magistra położnictwa oraz co najmniej trzyletni staż pracy w zawodzie i jest zatrudniona w jednostce lub komórce organizacyjnej o profilu zgodnym z dziedziną będącą przedmiotem specjalizacji;
- 4) posiada tytuł zawodowy specjalisty w dziedzinie będącej lub objętej przedmiotem specjalizacji i jest zatrudniona w jednostce lub komórce organizacyjnej o profilu zgodnym z dziedziną będącą przedmiotem specjalizacji.

3. W dziedzinach, w których nie ma osób posiadających tytuł specjalisty, kierownika specjalizacji wyznacza organizator kształcenia po uzgodnieniu z dyrektorem CMKP.

§ 7. 1. Pielęgniarka lub położna zakwalifikowana do specjalizacji organizator kształcenia, za pośrednictwem SMK, wydaje elektroniczną kartę kształcenia, zwaną dalej „EKK”.

2. EKK z wymaganymi wpisami oraz potwierdzeniami i zaliczeniami stanowi dowód ukończenia specjalizacji.

§ 8. Organizator kształcenia, przed zaliczeniem specjalizacji, potwierdza w EKK, że uczestnik szkolenia specjalizacyjnego posiada kwalifikacje w zakresie badania fizykalnego.

§ 9. 1. Do egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 67 ust. 2 ustawy, mogą przystąpić pielęgniarka lub położna, które:

- 1) ukończyły specjalizację albo zostały zwolnione z obowiązku jej odbywania w całości na podstawie art. 67 ust. 3 ustawy;

- 2) złożyły za pośrednictwem SMK, wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu państwowego, wraz z EKK lub dokumentem potwierdzającym zwolnienie z obowiązku odbywania specjalizacji w części lub całości;
- 3) złożyły do państwowej komisji egzaminacyjnej dokument potwierdzający wniesienie opłaty za egzamin państwowy na rachunek bankowy wskazany przez CMKP.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, składa się do CMKP do dnia 31 maja albo do dnia 30 listopada.

§ 10. Wysokość opłaty za egzamin państwowy, o której mowa w art. 67 ust. 7 ustawy, wynosi 350 zł.

§ 11. 1. Egzamin państwowy jest przeprowadzany w formie pisemnej.

2. Zadania egzaminacyjne są przygotowywane, przechowywane oraz przekazywane w sposób uniemożliwiający ich nieuprawnione ujawnienie.

3. Egzamin państwowy jest przeprowadzany zgodnie z regulaminem egzaminu państwowego ustalonym przez dyrektora CMKP.

4. Regulamin egzaminu państwowego dyrektor CMKP podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej CMKP oraz na stronie internetowej CMKP.

§ 12. 1. Egzamin państwowy jest przeprowadzany w sesji wiosennej w terminie od dnia 1 marca do dnia 31 maja oraz w sesji jesiennej w terminie od dnia 1 września do dnia 30 listopada.

2. Dyrektor CMKP każdorazowo ustala datę i miejsce egzaminu państwowego.

3. CMKP powiadamia pielęgniarkę lub położną o dacie i miejscu egzaminu państwowego nie później niż na 30 dni przed datą egzaminu państwowego.

§ 13. 1. W przypadkach uzasadnionych nadzwyczajnymi okolicznościami, w szczególności zagrażającymi życiu lub zdrowiu osób biorących udział w egzaminie państwowym, minister właściwy do spraw zdrowia może odwołać egzamin państwowy w danej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia. Odwołując egzamin państwowy, minister właściwy do spraw zdrowia wydłuża czas trwania sesji egzaminacyjnej, w której miał się odbyć odwołany egzamin, jednorazowo o okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. W przypadku nieustania okoliczności będących podstawą przedłużenia sesji egzaminacyjnej w czasie, o który została przedłużona dana sesja, minister właściwy do spraw

zdrowia może powtórnie przedłużyć czas trwania danej sesji egzaminacyjnej o okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

2. O odwołaniu egzaminu państwowego w danej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia i przedłużeniu sesji egzaminacyjnej minister właściwy do spraw zdrowia informuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia oraz na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia.

3. O odwołaniu przez ministra właściwego do spraw zdrowia egzaminu państwowego w danej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia i przedłużeniu sesji egzaminacyjnej dyrektor CMKP informuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej CMKP oraz na stronie internetowej CMKP.

4. Dyrektor CMKP w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia ustala nowe terminy egzaminu państwowego w danej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia i informuje o nich pielęgniarki lub położne, które miały przystąpić do odwołanego egzaminu państwowego, co najmniej na dwa tygodnie przed datą egzaminu. Informacja o nowych terminach egzaminu państwowego w danej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia jest zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej CMKP oraz na stronie internetowej CMKP.

§ 14. 1. Dyrektor CMKP ustala plan egzaminów państwowych przeprowadzanych w danym roku dla poszczególnych dziedzin pielęgniarstwa lub dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia.

2. Organizator kształcenia powiadamia CMKP o terminie zakończenia specjalizacji przypadającym w następnym roku oraz liczbie uczestników tej specjalizacji nie później niż na 12 miesięcy przed jej zakończeniem.

3. Plan egzaminów państwowych przeprowadzanych w następnym roku CMKP podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej CMKP oraz na stronie internetowej CMKP do dnia 31 grudnia.

4. Egzamin państwowy dla danej dziedziny jest przeprowadzany, jeżeli przystępuje do niego nie mniej niż 20 pielęgniarek lub położnych.

5. Na wniosek dyrektora CMKP, za zgodą ministra właściwego do spraw zdrowia, egzamin państwowy może być przeprowadzony dla mniejszej liczby pielęgniarek lub położnych.

§ 15. 1. W skład państwowej komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) pielęgniarki lub położne, które posiadają następujące kwalifikacje:
  - a) tytuł magistra pielęgniarstwa lub magistra położnictwa i co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w dziedzinie pielęgniarstwa lub w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia będącej przedmiotem egzaminu państwowego lub
  - b) tytuł magistra pielęgniarstwa lub magistra położnictwa i tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia będącej przedmiotem egzaminu państwowego oraz co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w dziedzinie zgodnej z dziedziną specjalizacji będącej przedmiotem egzaminu państwowego, lub
  - c) tytuł magistra w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia i pięcioletnie doświadczenie zawodowe w dziedzinie będącej przedmiotem egzaminu państwowego oraz aktualne zatrudnienie w dziedzinie będącej przedmiotem egzaminu państwowego, lub
  - d) stopień naukowy doktora, doktora habilitowanego lub tytuł naukowy profesora oraz co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w dziedzinie zgodnej z dziedziną specjalizacji będącej przedmiotem egzaminu państwowego;
- 2) konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa właściwej dla dziedziny będącej przedmiotem egzaminu państwowego lub w dziedzinie pokrewnej albo konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa właściwej dla dziedziny będącej przedmiotem egzaminu państwowego lub w dziedzinie pokrewnej wskazany przez konsultanta krajowego właściwego dla dziedziny będącej przedmiotem egzaminu państwowego lub w dziedzinie pokrewnej.

2. Liczba członków państwowej komisji egzaminacyjnej wynosi odpowiednio:

- 1) 4 – dla grupy liczącej do 125 pielęgniarek lub położnych przystępujących do egzaminu państwowego;
- 2) 6 – dla grupy liczącej od 126 do 250 pielęgniarek lub położnych przystępujących do egzaminu państwowego;
- 3) 8 – dla grupy liczącej od 251 do 375 pielęgniarek lub położnych przystępujących do egzaminu państwowego;
- 4) 10 – dla grupy liczącej od 376 do 500 pielęgniarek lub położnych przystępujących do egzaminu państwowego;

- 5) 12 – dla grupy liczącej od 501 do 625 pielęgniarek lub położnych przystępujących do egzaminu państwowego;
- 6) 14 – dla grupy liczącej od 626 do 750 pielęgniarek lub położnych przystępujących do egzaminu państwowego;
- 7) 15 – dla grupy liczącej więcej niż 750 pielęgniarek lub położnych przystępujących do egzaminu państwowego.

3. Dyrektor CMKP, w uzasadnionych przypadkach, może zwiększyć liczbę członków państwowej komisji egzaminacyjnej, o której mowa w ust. 2, o nie więcej niż 5 osób.

4. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających przeprowadzenie egzaminu państwowego przez państwową komisję egzaminacyjną składającą się z liczby członków, o której mowa w ust. 3 i 4, dyrektor CMKP może podjąć decyzję o przeprowadzeniu egzaminu państwowego przez mniejszą liczbę członków państwowej komisji egzaminacyjnej, mając na uwadze, że liczba członków tej komisji nie może być mniejsza niż:

- 1) 3 – dla grupy liczącej do 500 pielęgniarek lub położnych przystępujących do egzaminu państwowego;
- 2) 5 – dla grupy liczącej więcej niż 500 pielęgniarek lub położnych przystępujących do egzaminu państwowego.

5. Na pierwszym posiedzeniu państwowej komisji egzaminacyjnej przewodniczący wyznacza spośród jej członków swojego zastępcę oraz sekretarza.

6. W skład państwowej komisji egzaminacyjnej nie mogą wchodzić:

- 1) osoby, które uczestniczyły w procesie dydaktycznym szkoleń specjalizacyjnych będących przedmiotem egzaminu państwowego;
- 2) pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia oraz pracownicy CMKP;
- 3) małżonek lub krewny lub powinowaty do drugiego stopnia pielęgniarki lub położnej przystępującej do egzaminu państwowego;
- 4) osoby pozostające z pielęgniarką lub położną w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do ich bezstronności.

7. Przewodniczący oraz pozostali członkowie państwowej komisji egzaminacyjnej składają oświadczenie dotyczące okoliczności, o których mowa w ust. 6.

§ 16. 1. Do zadań państwowej komisji egzaminacyjnej należy:

- 1) podejmowanie decyzji o zakwalifikowaniu pielęgniarki lub położnej do egzaminu państwowego;

- 2) wybór, weryfikacja i zatwierdzenie zadań egzaminacyjnych;
- 3) przeprowadzenie egzaminu państwowego, zapewnienie jego prawidłowego przebiegu oraz dokonanie oceny wyników egzaminu państwowego;
- 4) sporządzenie protokołu z egzaminu państwowego i przekazanie go do CMKP wraz z pozostałą dokumentacją związaną z przeprowadzonym egzaminem państwowym;
- 5) ustosunkowanie się do wniosków i uwag uczestników egzaminu państwowego.

2. Szczegółowe warunki i tryb pracy państwowej komisji egzaminacyjnej określa regulamin, o którym mowa w § 11 ust. 3.

§ 17. W przypadku nieprzystąpienia do egzaminu państwowego w wyznaczonym terminie pielęgniarka lub położna mogą przystąpić do tego egzaminu w innym wyznaczonym terminie, w którym będzie przeprowadzany egzamin państwowy dla danej dziedziny, po złożeniu do państwowej komisji egzaminacyjnej wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu państwowego, oraz dokumentu potwierdzającego wniesienie opłaty za egzamin państwowy w wysokości określonej w § 10 na rachunek bankowy wskazany przez dyrektora CMKP w terminie, o którym mowa w § 9 ust. 2.

§ 18. W przypadku nieuzyskania pozytywnego wyniku egzaminu państwowego pielęgniarka lub położna mogą przystąpić do egzaminu państwowego w innym wyznaczonym terminie, w którym będzie przeprowadzany egzamin państwowy dla danej dziedziny, po złożeniu do państwowej komisji egzaminacyjnej wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu państwowego, oraz dokumentu potwierdzającego wniesienie opłaty za egzamin państwowy w wysokości określonej w § 10 na rachunek bankowy wskazany przez dyrektora CMKP w terminie, o którym mowa w § 9 ust. 2.

§ 19. 1. Państwowa komisja egzaminacyjna może unieważnić egzamin państwowy z powodu naruszenia przepisów dotyczących jego przeprowadzania.

2. O unieważnieniu egzaminu państwowego państwowa komisja egzaminacyjna niezwłocznie zawiadamia dyrektora CMKP ze wskazaniem przyczyn unieważnienia.

3. Decyzję dotyczącą dalszego przeprowadzenia egzaminu podejmuje dyrektor CMKP.

§ 20. Pielęgniarsce lub położnej, która złożyła egzamin państwowy z wynikiem pozytywnym, dyrektor CMKP wydaje dyplom uzyskania tytułu specjalisty, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 21. Członkowie państwowej komisji egzaminacyjnej otrzymują wynagrodzenie za przeprowadzenie egzaminu państwowego w wysokości:

- 1) przewodniczący – 1000 zł;
- 2) sekretarz – 650 zł;
- 3) pozostali członkowie – 600 zł.

§ 22. Pielęgniarka lub położna ubiegające się o rozpoczęcie kursu kwalifikacyjnego składają za pośrednictwem SMK, wniosek o zakwalifikowanie do kursu kwalifikacyjnego do organizatora kształcenia w terminie przez niego wyznaczonym.

§ 23. 1. W celu zakwalifikowania pielęgniarki lub położnej do kursu kwalifikacyjnego organizator kształcenia powołuje komisję kwalifikacyjną, która przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne.

2. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi:

- 1) dwaj przedstawiciele organizatora kształcenia, w tym kierownik kursu jako przewodniczący;
- 2) przedstawiciel stowarzyszenia zawodowego lub towarzystwa naukowego pielęgniarek i położnych właściwego dla danej dziedziny pielęgniarstwa lub dziedziny pokrewnej.

3. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje:

- 1) ocenę, na podstawie przedstawionej dokumentacji, czy pielęgniarka lub położna ubiegające się o zakwalifikowanie do kursu kwalifikacyjnego spełniają wymogi formalne;
- 2) przeprowadzenie egzaminu wstępnego w formie pisemnej w przypadku, gdy liczba pielęgniarek lub położnych ubiegających się o zakwalifikowanie do kursu kwalifikacyjnego jest większa niż liczba miejsc określona przez organizatora kształcenia;
- 3) sporządzenie protokołu z postępowania kwalifikacyjnego.

§ 24. 1. Czas trwania kursu kwalifikacyjnego obejmuje okres niezbędny do zrealizowania programu tego kursu, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Organizator kształcenia podyplomowego, na wniosek pielęgniarki lub położnej, po zasięgnięciu merytorycznej opinii kierownika kursu kwalifikacyjnego, może zaliczyć wybrane moduły kształcenia, wybrane jednostki modułowe i szkolenie praktyczne w wymiarze nie większym niż określony w programie dla tego rodzaju kursu i zwolnić pielęgniarkę lub położną z obowiązku ich odbywania, jeżeli zostały one zrealizowane w ramach szkoleń specjalizacyjnych, kursów kwalifikacyjnych lub kursów specjalistycznych, zrealizowanych po dniu 1 lipca 1999 r.

3. W celu uzyskania zaliczeń, o których mowa w ust. 2, pielęgniarka lub położna składają do organizatora kształcenia wnioski, którego wzór jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 25. 1. Organizator kształcenia wyznacza kierownika kursu kwalifikacyjnego w określonej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

2. Kierownikiem kursu kwalifikacyjnego może być pielęgniarka lub położna, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:

- 1) posiada co najmniej stopień naukowy doktora i jest nauczycielem akademickim szkoły pielęgniarstwa lub szkoły położnych oraz co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w dziedzinie będącej przedmiotem tego kursu;
- 2) posiada co najmniej stopień naukowy doktora oraz co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w dziedzinie będącej przedmiotem tego kursu i jest zatrudniona w jednostce lub komórce organizacyjnej o profilu zgodnym z dziedziną będącą przedmiotem tego kursu;
- 3) posiada tytuł magistra pielęgniarstwa, magistra położnictwa oraz co najmniej trzyletni staż pracy w zawodzie i jest zatrudniona w jednostce lub komórce organizacyjnej o profilu zgodnym z dziedziną będącą przedmiotem tego kursu;
- 4) posiada tytuł zawodowy specjalisty w dziedzinie będącej lub objętej przedmiotem kursu kwalifikacyjnego i jest zatrudniona w jednostce lub komórce organizacyjnej o profilu zgodnym z dziedziną będącą przedmiotem tego kursu.

3. W dziedzinach, w których nie ma osób posiadających tytuł specjalisty, kierownika kursu kwalifikacyjnego wyznacza organizator kształcenia po uzgodnieniu z dyrektorem CMKP.

§ 26. 1. Do obowiązków kierownika kursu kwalifikacyjnego należy:

- 1) opracowanie harmonogramu kształcenia podyplomowego;
- 2) zapewnienie nadzoru nad wykonywaniem świadczeń zdrowotnych przewidzianych w programie kursu kwalifikacyjnego w ramach szkolenia praktycznego;
- 3) ocenianie opracowań teoretycznych przewidzianych w programie kursu kwalifikacyjnego przygotowanych przez pielęgniarkę lub położną;
- 4) organizowanie zaliczeń przewidzianych w programie kursu kwalifikacyjnego;
- 5) dokonanie zaliczenia szkolenia teoretycznego i praktycznego w karcie kursu kwalifikacyjnego;

6) sprawowanie nadzoru nad prawidłowym przebiegiem kursu i prowadzeniem dokumentacji kształcenia.

2. Kierownik kursu kwalifikacyjnego, w porozumieniu z organizatorem kształcenia, może upoważnić inną pielęgniarkę lub położną spełniającą co najmniej jeden z warunków określonych w § 25 ust. 2 do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 27. 1. Pielęgniarce lub położnej zakwalifikowanej do kursu kwalifikacyjnego organizator kształcenia wydaje na czas trwania tego kształcenia elektroniczną kartę kształcenia, za pośrednictwem SMK.

2. Elektroniczna karta kształcenia kursu kwalifikacyjnego z wymaganymi wpisami i zaliczeniami stanowi dowód ukończenia kursu kwalifikacyjnego.

§ 28. 1. Warunkiem przystąpienia do egzaminu po kursie kwalifikacyjnym jest zaliczenie przez pielęgniarkę lub położną zajęć teoretycznych i szkolenia praktycznego przewidzianych w programie kursu kwalifikacyjnego.

2. Egzamin po kursie kwalifikacyjnym jest przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną powołaną przez organizatora kształcenia.

3. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) dwaj przedstawiciele organizatora kształcenia, w tym kierownik kursu kwalifikacyjnego jako przewodniczący;
- 2) przedstawiciel kadry dydaktycznej realizującej kurs kwalifikacyjny;
- 3) przedstawiciel okręgowej rady pielęgniarek i położnych, właściwej ze względu na miejsce prowadzenia kształcenia podyplomowego, a w przypadku gdy organizatorem kształcenia jest okręgowa izba pielęgniarek i położnych, utworzona przez nią spółka handlowa, w której posiada ona udziały lub akcje, lub inny utworzony przez tę izbę podmiot - przedstawiciel Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

4. Osoba, o której mowa w ust. 3 pkt 3, wchodząca w skład komisji egzaminacyjnej jest obowiązana spełniać co najmniej jeden z warunków określonych w § 25 ust. 2.

5. Pytania i zagadnienia egzaminacyjne są przygotowywane, przechowywane i przekazywane komisji egzaminacyjnej przez organizatora kształcenia w sposób uniemożliwiający ich nieuprawnione ujawnienie.

§ 29. 1. Pielęgniarka lub położna, która złożyła egzamin po kursie kwalifikacyjnym z wynikiem pozytywnym, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu kwalifikacyjnego, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. W przypadku nieuzyskania pozytywnego wyniku egzaminu po kursie kwalifikacyjnym pielęgniarka lub położna może ponownie przystąpić do egzaminu, w terminie wyznaczonym przez organizatora kształcenia, nie później jednak niż w terminie 18 miesięcy od dnia zaliczenia kursu kwalifikacyjnego.

§ 30. 1. Pielęgniarka lub położna ubiegające się o rozpoczęcie kursu specjalistycznego składają za pośrednictwem SMK, wniosek o zakwalifikowanie do kursu specjalistycznego do organizatora kształcenia w terminie przez niego wyznaczonym.

2. Organizator kształcenia przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne, które obejmuje:

- 1) ocenę, na podstawie przedstawionej dokumentacji, czy pielęgniarka lub położna ubiegające się o zakwalifikowanie do kursu specjalistycznego spełniają wymogi formalne;
- 2) przeprowadzenie egzaminu wstępnego w formie pisemnej w przypadku, gdy liczba pielęgniarek lub położnych, które chcą uczestniczyć w kursie specjalistycznym, jest większa niż liczba miejsc określona przez organizatora kształcenia;
- 3) sporządzenie protokołu z postępowania kwalifikacyjnego.

§ 31. 1. Pielęgniarcie lub położnej zakwalifikowanej do kursu specjalistycznego organizator kształcenia wydaje na czas trwania tego kształcenia elektroniczną kartę kształcenia, za pośrednictwem SMK.

2. Elektroniczna karta kształcenia kursu specjalistycznego z wymaganymi wpisami i zaliczeniami stanowi dowód ukończenia kursu specjalistycznego.

§ 32. Czas trwania kursu specjalistycznego obejmuje okres niezbędny do zrealizowania programu tego kursu, nie dłuższy niż 3 miesiące.

§ 33. Do kursu specjalistycznego stosuje się odpowiednio przepisy § 25 i § 26.

§ 34. 1. Warunkiem przystąpienia do egzaminu po kursie specjalistycznym jest zaliczenie przez pielęgniarkę lub położną zajęć teoretycznych i szkolenia praktycznego przewidzianych w programie kursu specjalistycznego.

2. Do egzaminu po kursie specjalistycznym stosuje się odpowiednio przepisy § 28 ust. 2–5.

§ 35. 1. Pielęgniarka lub położna, która złożyła egzamin po kursie specjalistycznym z wynikiem pozytywnym, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu specjalistycznego, którego wzór jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

2. W przypadku nieuzyskania pozytywnego wyniku egzaminu po kursie specjalistycznym pielęgniarka lub położna może ponownie przystąpić do egzaminu, w terminie wyznaczonym przez organizatora kształcenia, nie później jednak niż w terminie 18 miesięcy od dnia zaliczenia kursu specjalistycznego.

§ 36. 1. Pielęgniarka lub położna ubiegające się o rozpoczęcie kursu dokształcającego składają za pośrednictwem SMK, wniosek o zakwalifikowanie do kursu dokształcającego do organizatora kształcenia w terminie przez niego wyznaczonym.

2. Organizator kształcenia przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne, z którego sporządza protokół.

§ 37. 1. Do kursu dokształcającego stosuje się odpowiednio przepisy § 25 i § 26 pkt 2–4 i pkt 6.

2. Pielęgniarka lub położna otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu dokształcającego, którego wzór jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

§ 38. 1. Dyplomy i zaświadczenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność.

2. Kształcenie podyplomowe rozpoczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia jest kontynuowane na dotychczasowych zasadach.

§ 39. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 30 września 2016 r. w sprawie kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 115).

§ 40. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
Władysław Puzoń
Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych jest wydawany na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 814, 854 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 129, 619 i 637), zwanej dalej „ustawą”.

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1897), koniecznym jest wydanie nowego rozporządzenia, ponieważ ustawa ta zlikwidowała Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych, zwane dalej „CKPPiP”, a zadania dotyczące kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych zostały włączone do zadań Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, zwanego dalej „CMKP”. Konsekwencją powyższych zmian jest konieczność dostosowania przepisów projektowanego rozporządzenia, m.in. w zakresie zmiany nazwy jednostki z CKPPiP na CMKP.

Projekt rozporządzenia przewiduje zmianę polegającą na ograniczeniu w czasie możliwości przeprowadzenia postępowania uzupełniającego na specjalizację (§ 3 ust. 7 pkt 2). Z dotychczasowych doświadczeń CKPPiP wynika, że organizatorzy przeprowadzają dodatkowe nabory na specjalizację nawet po upływie 8 miesięcy od dnia rozpoczęcia specjalizacji, co sprawia, że przy założonym 15-miesięcznym czasie trwania szkolenia, czas odbywania specjalizacji przez uczestników zakwalifikowanych w wyniku uzupełniającego postępowania kwalifikacyjnego, znacznie się skraca i staje się porównywalny z czasem odbywania kursu kwalifikacyjnego.

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego oraz niektórych innych ustaw w § 5 projektu rozporządzenia wskazano, że pielęgniarka lub położna, o których mowa w art. 67 ust. 3 tej ustawy, składają wniosek w sprawie zwolnienia z obowiązku odbywania specjalizacji w części lub całości do dyrektora CMKP, a nie jak dotychczas do ministra właściwego do spraw zdrowia.

W § 9 ust. 1 pkt 2 projektu rozporządzenia wskazano, że do egzaminu państwowego, mogą przystąpić pielęgniarka lub położna, które złożyły do państwowej komisji egzaminacyjnej, za pośrednictwem dyrektora CMKP, wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu państwowego, wraz z Elektroniczną Karą Kształcenia, zwaną również „EKK” lub

dokumentem potwierdzającym zwolnienie z obowiązku odbywania specjalizacji w części lub całości, a nie jak dotychczas za pośrednictwem dyrektora CKPPiP. Również opłata za egzamin państwowy jest wnoszona na rachunek bankowy wskazany przez CMKP, a nie jak dotychczas na rachunek bankowy wskazany przez CKPPiP (§ 9 ust. 1 pkt 3, § 17 i § 18 projektu).

Projekt rozporządzenia wprowadza także zmianę wysokości opłaty za egzamin państwowy po odbyciu specjalizacji (§ 10 projektu rozporządzenia). Uwzględniając nakład pracy związany z organizacją i przeprowadzeniem państwowych egzaminów specjalizacyjnych, w tym zaangażowanie członków komisji egzaminacyjnej oraz ówczesnego CKPPiP, w § 10 projektu rozporządzenia przewidziano zwiększenie opłaty egzaminacyjnej za państwowy egzamin specjalizacyjny z kwoty 170 zł do kwoty 350 zł. Podwyższenie opłaty egzaminacyjnej jest konieczne, ponieważ w stosunku do lat ubiegłych znacząco wzrasta liczba osób przystępujących do wspomnianych egzaminów państwowych oraz istotnie wzrastają koszty organizacji tych egzaminów, które w szczególności związane są z:

- 1) wynajmem niezbędnej powierzchni zapewniającej bezpieczeństwo i odpowiednie warunki pracy przez jej właściwe przygotowanie, na które składa się między innymi właściwe ustawienie stolików i krzeseł na poszczególne dni egzaminów, zapewnienie nagłośnienia, obsługa szatni oraz usługa sprzątania;
- 2) zakupem blankietów dyplomów, zakupem papieru do druku testów, zakupem tonerów, wysyłką dyplomów;
- 3) wynagrodzeniem dla członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej.

Opłata w wysokości 170 zł została ustalona w 2016 r. i odpowiadała ówczesnym realiom rynkowym. Obecnie wzrost kosztów organizacji powyższych egzaminów uzasadnia podniesienie opłaty za egzamin specjalizacyjny do wysokości 350 zł. Jednocześnie w ciągu ostatnich lat wzrosło wynagrodzenie minimalne pielęgniarek i położnych. Ponadto należy wskazać, że wysokość opłaty za egzamin specjalizacyjny farmaceutów wynosi 400 zł, oraz 450 zł w przypadku diagnostów laboratoryjnych lub fizjoterapeutów.

W § 11 ust. 3 projektu rozporządzenia wskazano, że egzamin państwowy jest przeprowadzany zgodnie z regulaminem egzaminu państwowego ustalonym przez dyrektora CMKP. Dotychczas regulamin ten był ustalany przez dyrektora CKPPiP i zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

W § 12 projektu rozporządzenia wskazano, że dyrektor CMKP każdorazowo ustala datę i miejsce egzaminu państwowego oraz, że CMKP powiadamia pielęgniarkę lub położną o dacie i miejscu egzaminu państwowego. Dotychczas zadania te realizowane były przez CKPPIP.

W § 13 ust. 2 projektu rozporządzenia wskazano, że o odwołaniu egzaminu państwowego w danej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia i przedłużeniu sesji egzaminacyjnej minister właściwy do spraw zdrowia informuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia oraz na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia, a nie jak dotychczas na stronie Ministerstwa Zdrowia i CKPPIP. Ponadto w § 13 ust. 3 wskazano, że o odwołaniu przez ministra właściwego do spraw zdrowia egzaminu państwowego w danej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia i przedłużeniu sesji egzaminacyjnej dyrektor CMKP informuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej CMKP oraz na stronie internetowej CMKP.

W § 13 ust. 4 projektu rozporządzenia wskazano, że dyrektor CMKP w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia ustala nowe terminy egzaminu państwowego w danej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia i informuje o nich pielęgniarki lub położne, które miały przystąpić do odwołanego egzaminu państwowego, co najmniej na dwa tygodnie przed datą egzaminu. Informacja o nowych terminach egzaminu państwowego jest zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej CMKP oraz na stronie internetowej CMKP. Dotychczas zadania te były w gestii dyrektora CKPPIP w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.

W § 14 ust. 1 projektu rozporządzenia wskazano, że dyrektor CMKP ustala plan egzaminów państwowych przeprowadzanych w danym roku dla poszczególnych dziedzin pielęgniarstwa lub dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia. Ponadto zgodnie z § 14 ust. 2 określono, że organizator kształcenia powiadamia CMKP o terminie zakończenia specjalizacji. Projekt rozporządzenia zakłada, że plan egzaminów państwowych przeprowadzanych w następnym roku CMKP podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej CMKP oraz na stronie internetowej CMKP do dnia 31 grudnia. Wskazano też, że na wniosek dyrektora CMKP, za zgodą ministra właściwego do spraw zdrowia, egzamin państwowy może być przeprowadzony dla mniej niż 20 pielęgniarek lub położnych. Dotychczas zadania te były realizowane przez dyrektora CKPPIP.

Dodatkowo projekt rozporządzenia w § 15 ust. 1 pkt 2 przewiduje możliwość powołania w skład Państwowej Komisji Egzaminacyjnej konsultanta wojewódzkiego wskazanego przez konsultanta krajowego. W związku z zapewnieniem w składzie Państwowej Komisji Egzaminacyjnej konsultanta krajowego, konieczne jest umożliwienie powołania do komisji przeprowadzającej egzamin konsultanta wojewódzkiego wskazanego przez konsultanta krajowego, w przypadku gdy z przyczyn niezależnych, nie ma możliwości powołania innego konsultanta krajowego. Liczba konsultantów wojewódzkich w dziedzinach pielęgniarstwa pozwoli zabezpieczyć składy Państwowych Komisji Egzaminacyjnych w dziedzinach przeznaczonych dla pielęgniarek i położnych.

Ponadto, w § 15 ust. 3 projektu rozporządzenia przewidziano, że dyrektor CMKP, w uzasadnionych przypadkach, może zwiększyć liczbę członków państwowej komisji egzaminacyjnej, o której mowa w ust. 2, o nie więcej niż 5 osób. Dotychczas uprawnienie to było w kompetencji ministra właściwego do spraw zdrowia.

W § 16 projektu rozporządzenia wskazano, że państwowa komisja egzaminacyjna sporządza protokół z egzaminu państwowego i przekazuje go do CMKP wraz z pozostałą dokumentacją. Dotychczas protokół ten był przekazywany do CKPPiP.

Przepis § 19 projektu rozporządzenia zakłada, że o unieważnieniu egzaminu państwowego państwowa komisja egzaminacyjna niezwłocznie zawiadamia dyrektora CMKP ze wskazaniem przyczyn unieważnienia, a decyzję dotyczącą dalszego przeprowadzenia egzaminu podejmuje dyrektor CMKP. Dotychczas zadania te były w kompetencji dyrektora CKPPiP.

Z kolei § 20 projektu rozporządzenia przewiduje, że pielęgniарce lub położnej, która złożyła egzamin państwowy z wynikiem pozytywnym, dyrektor CMKP wydaje dyplom uzyskania tytułu specjalisty. Dotychczas dyplomy specjalisty wydawane były przez dyrektora CKPPiP.

Projekt rozporządzenia w § 21 wprowadza zmianę polegającą na zwiększeniu kwoty wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej. Wprowadzana zmiana dotycząca zwiększenia wynagrodzenia członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej jest konieczna, biorąc pod uwagę ich nakład pracy związany z udziałem w pracach komisji oraz ponoszone koszty. Projekt zakłada wynagrodzenie w wysokości: przewodniczący – 1000 zł; sekretarz - 650 zł; pozostali członkowie - 600 zł. Z-ca przewodniczącego otrzymuje takie samo wynagrodzenie jak pozostali członkowie.

W § 22 – § 37 projektu rozporządzenia zostały uregulowane szczegółowe warunki i tryb organizacji kursów kwalifikacyjnych, specjalistycznych i doszkalających.

W § 38 projektu rozporządzenia wskazano, że dyplomy i zaświadczenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność, a kształcenie podyplomowe rozpoczęte przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia jest kontynuowane na dotychczasowych zasadach.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przedmiot regulacji projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia projektu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 lub art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na obszar danych osobowych. W związku z tym nie przeprowadzono oceny skutków dla ochrony danych osobowych, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do wydania projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowane rozporządzenie nie wywiera wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621 i 622).